

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

lidt at bestille i Øjeblikket, men dernæst er Forholdet det, at der har været ført forskellige Forhandlinger med Justitsministeriet og Anklagemyndigheden om de ændrede Retsregler, og det har taget sin Tid. Der er saaledes flere Begrundelser for, at Lovforslaget først fremkommer nu. I øvrigt skal jeg bestræbe mig for altid at faa Lovforslagene frem i saa god Tid som muligt — det ligger i Sagens Natur, det er jeg ogsaa selv personlig interesseret i. Dernæst vil jeg gerne sige, at jeg gyser ikke for at skulle diskutere med det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen en Gang Kvartalet — det har i den senere Tid endda været lidt oftere —, men Tiderne kræver nu andet end Diskussion, Tiderne kræver ogsaa Handling og Administration, det er ikke klaret med at føre Diskussioner med det høje Ting. Derfor maa der ogsaa være rimelig Tid til at administrere, og jeg synes stadig væk, at jeg har vist Rigsdagen alt muligt Hensyn ved kun at foreslaa Lovens Gyldighed forlænget til Udgangen af Oktober Maaned.

Saa vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, at der kan ikke være Tale om at trække Embedsmændene ud af Det erhvervsøkonomiske Raad, de er et meget nyttigt, ja, jeg tør sige uundværligt Element i Raadet. Selvfølgelig kan Embedsmændene give mig de Raad, de vil give mig i deres Egenskab af Embedsmænd, i Ministeriet. Men det er afgjort nødvendigt, at Erhvervsrepræsentanter og andre, som arbejder i Raadet, ogsaa kan benytte Embedsmændene med den Sagkundskab og den Viden, de har. Saa det lader sig ikke gøre at trække Embedsmændene ud; jeg tror oven i Købet, at de øvrige Medlemmer i høj Grad vilde protestere derimod, fordi de føler en stor Betryggelse ved at have Embedsmændene ved deres Side.

Naar det ærede Medlem nu igen talte om disse Skibe, der gik andetsteds hen, maa jeg prøve paa at forklare Forholdet saa tydeligt, som det overhovedet er muligt, saa jeg formentlig kan undgaa endnu en Gang at skulle diskutere dette Spørgsmaal om Skibene. Der skete det, at til Trods for at Fragterne laa 2—3 Kr. under de fastsatte Maksimalfragter, var der ingen Importører, der efterspurgte Skibene. Det ligger da i Sagens Natur, at naar Skibene ikke kan faa noget at sejle med paa det danske Fragtmarked, gaar de andre Steder hen, og det var Forholdet. Nu haaber jeg, at det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen er nogenlunde klar over, hvorledes det ligger. Jeg

kan ikke paatage mig noget som helst Ansvar for, at der paa det Tidspunkt fra Importørernes Side ikke syntes at være Interesse for Import, men det kan maaske føre til visse Overvejelser fra Regeringens Side i Retning af at kunne disponere bedre i givet Fald, saaledes at vi kan komme igennem det.

Til Fru Inger Gautier Schmit vil jeg sige, at det i og for sig ikke var nogen Forglemmelse, at jeg ikke nævnte de Kvinder, der sad i Raad og Nævn, men jeg kunde jo ikke nøjes med at sige, at der sad nogle — jeg maatte have undersøgt, hvem der sad. Det ligger saaledes, at Fru Karen Braae er Medlem af Priskontrolraadet, Fru Kjær af Prisnoteringskomiteen, Fru Karen Braae og Fru Nina Andersen af Husholdningsnævnet og Fru Herløv Møller af Mel- og Brødnævnet. Saa der sidder altsaa nogle Kvinder.

Hvad angaar Sygarn, staar det formentlig det ærede Medlem klart, at det er meget vanskeligt at rationere Sygarn — det er vel nærmest umuligt. Vi har talt med den paagældende Branche og de paagældende Importører om det. Der skulde egentlig være tilstrækkeligt Sygarn her i Landet, men det er jo muligt, da det netop drejer sig om en Vare, som ikke egner sig for en almindelig systematisk Rationering, at de handlende, som de ofte gør, rationerer Kunderne for derved at forhindre, at der hamstres. I hvert Tilfælde er der ingen Tvivl om, at der er gjort Forsøg paa at hamstre Sygarn. Det er jo muligt, at en Rationering paa dette Omraade fra Forretningernes Side, hvis den i det hele taget er iværksat, er noget for stram. Men vi skal tale med den paagældende Branche om det igen.

Valdemar Thomsen: Den højtærede Handelsminister vil ikke indlade sig i Diskussion angaaende Rigsdagens Kompetance til at udføre det Arbejde, som nu Det erhvervsøkonomiske Raad og de mange Nævn udfører. Der er heller ingen af de ærede Medlemmer, som har haft Ordet, der er gaaet imod den Anskuelse, jeg gjorde gældende, at Rigsdagen med Lethed kunde paatage sig denne Opgave, og det giver mig da den Tanke, at Aarsagen dertil maaske er, at der ikke kan føres noget virkeligt Forsvar for den nuværende Ordning. Aarsagen til, at den højtærede Handelsminister ikke vilde indlade sig paa Diskussionen, var, saa vidt jeg forstod ham, den store Respekt for Rigsdagen. Tænk en Gang: Respekt for Rigsdagen! Mig forekommer det tværtimod at være en Fornærmelse mod Rigsdagen, at